

Skal Anklageffiift indleveres i Sager, i hvilke Straffen ikke kan overstige en Bøde af 40 Kr., kan Anklageren begjære af Dommeren, at denne skal være ham behjælpelig ved Affattelsen.

Angivelse af Boltig m. B. maa gjøres overensstemmende med § 441 Nr. 2.

Finder Dommeren ikke Grund til i Henhold til § 251 at nægte Anklagen Fremme, uden at videre Foranstaltning træffes i Anledning af samme, berammer han Tægtedag, hvorved Reglerne i § 364 blive at følge.

§ 448.

Dommeren skal, førend Forhandlingen begynder, mægle Forlig mellem Parterne. Forlig, hvorved den Sigtede underkaster sig Straf af Bøde, kan vedtages, naar Dommeren ikke finder Grund til at betvivle den Sigtedes Skyld. Forliget tilføres Retsbogen.

Tilbud om Forlig fra den Sigtedes Side kan fremdeles Dommeren modtage overensstemmende med Reglerne i § 368.

Rettens Befoielse til i Embeds Medfør at beslutte Bevisers Førelse eller andre Foranstaltninger under Sagen finder kun Sted, hvor Saadant skjønnes fornødent i den Sigtedes Interesse.

Domfældes den Sigtede, maa højere Straf, end Anklageren maatte have andraget paa, ei idømmes.

§ 449.

Den Sigtede har Afgang til at gjøre borgerlige Retskrav, der have Oprindelse af samme Forhold, gjældende som Modfordring overensstemmende med Loven om borgerlige Domsfager og med Forbehold af Rettens Befoielse til i Henhold denne at adskille Søgsmaalene.

Den, der er jagt under en borgerlig Domsfag, kan gjøre en Straffepaastand, som har Oprindelse af samme Forhold, gjældende som Mod søgsmaal, dog at Befoielse til at adskille Søgsmaalene er Retten forbeholdt; iøvrigt bliver saadant Mod søgsmaal at behandle efter Reglerne i nærværende Lov.

§ 450.

Hvis Anklageren ikke møder personlig eller ved Fuldmægtig (§ 42) ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, førend han sidste Gang havde Afgang til Ordet, udsættes Sagen, dersom lovligt Forfald er oplyst. Mangler der Hjemmel til at udsætte Sagen, betragtes Anklagen som frafalden, hvis Udeblivelsen finder Sted, førend Bevisførelsen fra Anklagerens Side er sluttet; finder Udeblivelsen Sted senere, og Sigtede ikke paastaar Anklagen betragtet som frafalden, fremmes Sagen paa foreffrevne Maade, saaledes at Anklageren gaar glip af den Medvirkning ved Sagens Forhandling, hvortil han ellers har Afgang. Samme Virkninger indtræde, naar Anklageren vægrer sig ved at tage Ordet, hvor det under Forhandlingen paahviler ham, eller hvor Ordet fratages ham, eller han maatte blive udvist af Retsalen.

§ 451.

Er den Sigtede udebleven uden lovligt Forfald, og Dommeren ikke finder hans personlige Nærværelse nødvendig for Sagens Paakjendelse, anses den Sigtede at vedgaa den ham i Indkaldelsen tillagte Brøde, og Sagen bliver at paakjende uden videre Bevisførelse, medmindre Dommeren i Sagens Bestaaenhet eller de iøvrigt foreliggende Omstændigheder finder tilstrækkelig Grund til at anordne en saadan.